KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2391/2000

av den 27 oktober 2000

om ändring av bilagorna 1, 2 och 3 till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung ([1]), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2338/2000 ([2]), särskilt artiklarna 6, 7 och 8 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med förordning (EEG) nr 2377/90 måste gränsvärden för högsta tillåtna restmängder successivt fastställas för samtliga farmakologiskt verksamma substanser som används inom gemenskapen i veterinärmedicinska läkemedel som är avsedda att ges till livsmedelsproducerande djur.

(2) Gränsvärden bör fastställas först efter det att Kommittén för veterinärmedicinska läkemedel har granskat all relevant information beträffande säkerheten med restmängder av ämnet i fråga för den som konsumerar livsmedel med animaliskt ursprung samt restmängdernas inverkan på den industriella bearbetningen av livsmedel.

(3) Vid fastställandet av gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung är det nödvändigt att ange de djurarter i vilka restmängder kan förekomma, vilka mängder som kan förekomma i var och en av de relevanta vävnaderna från det behandlade djuret (målvävnad) samt vilket slag av restmängd som är relevant vid övervakningen av restmängder (restmarkör).

(4) För kontroll av resthalter bör enligt tillämplig gemenskapslagstiftning gränsvärden vanligtvis fastställas för målvävnaderna lever eller njure. I den internationella handeln avlägsnas dock ofta lever och njure från slaktkroppen, och gränsvärden bör därför alltid fastställas även för muskel- eller fettvävnader.

(5) För veterinärmedicinska läkemedel som är avsedda för äggläggande fåglar, mjölkproducerande djur eller honungsbin, måste gränsvärden även fastställas för ägg, mjölk eller honung.

(6) Tilmikosin, flumetrin, dicyklanil och klenbuterolhydroklorid skall införas i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 2377/90, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i gemenskapsrätten, särskilt rådets direktiv 96/22/EG ([3]).

(7) Butafosfan skall införas i bilaga 2 till förordning (EEG) nr 2377/90.

(8) För att möjliggöra komplettering av vetenskapliga studier bör foxim införas i bilaga III till förordning (EEG) nr 2377/90.

(9) En tillräckligt lång tidsfrist bör fastställas innan denna förordning träder i kraft så att medlemsstaterna kan göra de nödvändiga anpassningarna till bestämmelserna i denna förordning av tillstånden att släppa ut de berörda veterinärmedicinska läkemedlen på marknaden, vilka beviljats enligt rådets direktiv 81/851/EEG ([4]), senast ändrat genom direktiv 93/40/EEG ([5]).

(10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga 1, 2 och 3 till förordning (EEG) nr 2377/90 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den sextionde dagen efter att den har offenliggjorts.

([1]) EGT L 224, 18.8.1990, s. 1.
([2]) EGT L 269, 21.10.2000, s. 21.
([3]) EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.
([4]) EGT L 317, 6.11.1981, s. 1.
([5]) EGT L 214, 24.8.1993, s. 31.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 oktober 2000.

På kommissionens vägnar
Erkki LIIKANEN
Ledamot av kommissionen

BILAGA

A. Följande ämnen skall föras in i bilaga I till förordning (EEG) nr 2377/90:

1. Medel mot infektioner

1.2 Antibiotika

1.2.4 Makrolider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Tilmikosin	Tilmikosin	Nötkreatur	50 µg/kg	Mjölk”	

2. Antiparasitära medel

2.2 Medel mot ektoparasiter

2.2.3 Pyretrin och pyretroider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Flumetrin	Flumentrin (summan av trans-Z isomer)	Får	10 µg/kg 150 µg/kg 20 µg/kg 10 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure	Ej till djur som producerar mjölk för humankonsumtion”

2.2.5 Pyrimidinderivat

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Dicyklanil	Summan av dicyklanil och 2, 4, 6-triaminopyrimidin-5-karbonitril	Får	200 µg/kg 150 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure	Ej till djur som producerar mjölk för humankonsumtion”

3. Ämnen som påverkar nervsystemet

3.2 Medel verkande på autonoma nervsystemet

3.2.2 β2 sympatomimetiska substanser

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Klenbuterolhydroklorid	Klenbuterol	Nötkreatur	0,1 µg/kg	Muskel	
			0,5 µg/kg	Lever	
			0,5 µg/kg	Njure	
			0,05 µg/kg	Mjölk	
		Hästdjur	0,1 µg/kg	Muskel	
			0,5 µg/kg	Lever	
			0,5 µg/kg	Njure”	

B. Följande ämne skall föras in i bilaga II till förordning (EEG) nr 2377/90:

2. Organiska kemiska ämnen

Farmakologiskt verksamma substanser	Djurarter	Andra bestämmelser
”Butafosfan	Nötkreatur	Endast för intravenös användning”

C. Följande ämne skall föras in i bilaga III till förordning (EEG) nr 2377/90:

2. Antiparasitära medel

2.2 Medel mot ektoparasiter

2.2.4 Organiska fosföreningar

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Foxim	Foxim	Får	50 µg/kg	Muskel	Provisoriska MRL upphör att gälla den 1.7.2001. Ej till djur som producerar mjölk för humankonsumtion”
			400 µg/kg	Fett	
			50 µg/kg	Njure	